

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511218346
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1511218346.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti odporcovi: V. S., A. D. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Ľ.L. C., D. Okresného B. A. J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká ul. č. 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, AK Nám. SNP č. 7, Stropkov, o zaplatenie 1.755,72 € s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 8. 7. 2013, č. k. 14C 69/2012-48, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e.**

Vedľajší účastník na strane odporcu je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania 58,45 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Uvedeným uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom titulom dlhu na spotrebnom úvere, a to na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom, podľa § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. tak, že odporcovi nepriznal žiadne trovy konania; odporcovi síce vzniklo právo na náhradu trov konania, pretože to bol navrhovateľ, ktorý po procesnej stránke zaviniel zastavenie konania späťvzatím návrhu, avšak odporcovi žiadne trovy nevznikli.

Ani vedľajšiemu účastníkovi súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania, s odôvodnením, že vedľajší účastník je subjektom založeným za účelom ochrany spotrebiteľov, disponuje na to personálnym vybavením, s potrebnými odbornými vedomosťami a preto by mal byť schopný sám poskytnúť právnu pomoc pri súdnych sporoch v spotrebiteľských veciach. Pokiaľ takéto združenie využíva aj pomoc advokáta, musí znášať trovy konania z vlastných prostriedkov. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka vyhodnotil súd prvého stupňa ako nadbytočné, účelové a nehospodárne, nakoľko združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa, aj v rámci súdneho konania.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu. jeho odvolanie smerovalo proti výroku o trovách konania, ktorým mu prvostupňový nepriznal náhradu trov konania. Navrhoval v napadnutej časti uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a priznať mu náhradu trov prvostupňového konania vo výške 213,50 €. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 58,18 €. Vedľajší účastník v odvolaní namietal, že konanie skončilo jeho zastavením z dôvodu späťvzatia návrhu, pričom nebolo preukázané, že odporca svojim správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Navrhovateľ bez akéhokoľvek odôvodnenia vzal svoj návrh späť, čím procesne zaviniel

zastavenie konania. Navrhovateľ pritom nedosiahol v konaní to, čo od odporcu žiadal, preto je nutné tento stav považovať za jeho procesný neúspech. Je pritom zrejmé, že k späťvzatiu návrhu došlo až po písomnom vyjadrení vedľajšieho účastníka vo veci samej, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Nemožno mať preto pochyb o tom, že skutočným dôvodom späťvzatia návrhu bolo aktívne pôsobenie vedľajšieho účastníka na podporu žalovaného spotrebiteľa. Navrhovateľ potom veľmi pragmaticky, v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť časť súdneho poplatku, berie návrhy späť na súdoch, kde Združenie vstupuje do spotrebiteľských konaní, ktorými navrhovateľ zahľucuje súdy premlčanými spotrebiteľskými pohľadávkami aj pohľadávkami z neprijateľných zmluvných podmienok či po použití nekalých obchodných praktík. Súd tým, že nepriznáva združeniu náhradu trov konania, hoci združenie presadzuje deklarovaný vysoký cieľ ochrany spotrebiteľa, znemožňuje jeho činnosť a radšej ochraňuje dodávateľa. Na podporu svojho stanoviska vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 5Co 522/2012, 14Co 325/2012, 5Co 229/2013. Uviedol tiež, že na základe podnetu Združenia podal Generálny prokurátor SR na Najvyššom súde SR dňa 19. 2. 2013 vo veci nároku Združenia na náhradu trov konania mimoriadne dovolanie zo dňa 15. 2. 2013 VI/1 Pz 771/12 - 7, ktorá vec je vedená na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 6 M Cdo 5/2013. Obdobne je na Najvyššom súde SR vedená vec týkajúca sa nároku Združenia na náhradu trov konania pod sp. zn. 6 M Cdo 9/2013. Vedľajší účastník v tejto súvislosti poukazyval na stovky aktuálnych rozhodnutí krajských súdov, ktoré akceptujú právo spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdenom spore. Nakoľko v predmetnom súdnom spore sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Vedľajšiemu účastníkovi v danom prípade vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka argumentoval tým, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie (a to aj s poukazom na jeho cieľ) schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka navrhovateľ považoval za nadbytočné a neúčelné. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, podľa navrhovateľa navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Prvostupňový súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Navrhovateľ zastával názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Podľa navrhovateľa konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. V danom prípade podľa názoru navrhovateľa nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Pred zaslaním oznámenia o vstupe združenia do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej prípad. Viaceré podania vedľajší účastník nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových významných skutočností. Prvostupňový súd správne rozhodol, keď vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Preto žiadal v napadnutej časti uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdiť. Zároveň si navrhovateľ v odvolacom konaní uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 48,80 € (1-ica odmeny za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu) s DPH + režijný paušál 9,65 € s DPH, spolu 58,45 €.

Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle citovaného ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Za predpokladu, že účastníkovi konania, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vznikne právo na náhradu trov konania, môže byť náhrada trov konania priznaná aj samotnému vedľajšiemu účastníkovi.

Zo spisového materiálu súdnej veci je zrejmé, že súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu, že podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012, vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu (č.l. 44 spisu). Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.02.2012 (č.l. 29 spisu).

Podľa ust. § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník, je oprávnený tzn. môže sa dať aj vedľajší účastník v konaní zastupovať advokátom. V prejednáwanej veci vedľajšieho účastníka zastupoval advokát na základe plnomocenstva, pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, že by súd prvého stupňa popieral alebo spochybňoval právo vedľajšieho účastníka resp. ústavné právo každého - vrátane vedľajšieho účastníka na právnu pomoc vyplývajúce z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, práve naopak. V prípade, že si účastník zvolí ako svojho zástupcu advokáta, musí však počítať aj so vznikom trov, nakoľko advokát má právo na úhradu svojich primeraných a opodstatnených nákladov. Preto skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama osebe neznamena popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a už vôbec to neznamena odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolačný súd považuje záver prvostupňového súdu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za vecne správny, pričom sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že tieto nespĺňajú podmienku účelnosti nevyhnutnú pre priznanie náhrady trov konania. V predmetnej právnej veci vedľajší účastník resp. právny zástupca vedľajšieho účastníka spolu s oznámením o vstupe do konania zároveň požiadal súd prvého stupňa o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a uplatnil si náhradu trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca vedľajšieho účastníka si v podaní zo dňa 27.04.2012 (č.l. 41 spisu) označenom ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 25.04.2012 spolu vo výške 213,50 €. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcom je spotrebiteľ, bez akejkoľvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Odvolacia námietka vedľajšieho účastníka, že navrhovateľ mnohokrát už len na základe jeho vstupu do konania vezme návrh späť je podľa názoru odvolacieho súdu neopodstatnená. V prejednáwanej veci vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 18.04.2012 taktiež vzniesol námietku premlčania. Nemožno však dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal návrh späť na základe tohto úkonu vedľajšieho účastníka, nakoľko späťvzatie návrhu je dispozičným právom navrhovateľa, keď v predmetnej veci ku späťvzatiu návrhu došlo bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné sa prikloniť k tvrdeniu navrhovateľa uvedenému vo vyjadrení, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Dôvodný je aj argument navrhovateľa, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Odvolací súd rovnako za správny považuje aj ten názor súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 78/03, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať. Preto odvolací súd v neposlednom rade prihliadol aj na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Zároveň je odvolaciemu súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako navrhovatelia vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konaní, vyjadrení (vznesenie námietky premlčania), ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, pritom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Právne irelevantná je odvolacia námietka vedľajšieho účastníka týkajúca sa toho, že podľa ust. § 137 O.s.p. mu náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom výslovne patrí. Podľa ust. § 137 O.s.p. medzi trovy konania okrem iného patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. V prípade, že by bol názor vedľajšieho účastníka správny, tak by nepriznanie trov konania v každom jednom prípade znamenalo porušenie ust. § 137 O.s.p. Toto ustanovenie pritom len exemplifikatívne vymenúva jednotlivé druhy trov konania, pričom na ich priznanie je potrebné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 a nasl. O.s.p., medzi ktoré patrí aj účelnosť vynaložených trov konania. Navyše vedľajší účastník ako združenie na ochranu práv spotrebiteľa nie je v prejednávanej veci právnickou osobou oprávnenou zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Vystupuje len v pozícii vedľajšieho účastníka a v zmysle § 93 ods. 4 druhá veta

O.s.p. koná sám za seba. Ako právnická osoba oprávnená zastupovať v konaní by vystupovalo len v prípade, že by mu účastník konania udelil plnomocenstvo na zastupovanie, čo však v prejednávanej veci nebolo preukázané a vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu.

Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ, na obsah ktorého poukázal vo svojom odvolaní vedľajší účastník, odvolací súd uvádza, že Súdny dvor EÚ v tomto rozsudku ustálil, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania a/alebo zastupovanie advokátom. Z uvedeného rozsudku však nevyplýva, že by vedľajší účastník ako právnická osoba založená na ochranu práv spotrebiteľa, mal vo všetkých konaniach, do ktorých vstúpi, právo na náhradu trov právneho zastúpenia bez splnenia podmienok vyžadovaných Občianskym súdnym poriadkom, a teda okrem iného aj účelnosti vynaložených trov konania.

Odvolací súd vo vzťahu k rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré navrhovateľ vo svojom vyjadrení a vedľajší účastník vo svojom odvolaní poukazujú, uvádza, že nie je viazaný rozhodnutiami iných krajských súdov v obdobných veciach. Aj po oboznámení sa s obsahom týchto rozhodnutí zotrváva na svojom právnom názore, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, a preto mu nevzniklo právo na ich náhradu.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka je vecne správne, nakoľko navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, a preto odporcovi a aj vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na ich náhradu. Odporcyni v konaní žiadne trovy nevznikli a trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami, nakoľko úkony, za ktoré si v konaní uplatnil právo na ich náhradu,

neboli nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. vedľajší účastník neposkytol odporcovi žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal podľa podaného vyčíslenia náhradu trov vynaložených v odvolacom konaní za podané vyjadrenie k odvolaniu vo výške 58,45 €, ktoré uložil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa do troch dní.

Trovy odvolacieho konania predstavujú odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby a to písomné vyjadrenie k odvolaniu doručené súdu dňa 17.04.2014, keď odmena advokáta za 1 úkon právnej služby predstavuje s poukazom na § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sumu 48,80 € + 1 x 9,65 € režijný paušál, s DPH.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.